

Deniz Gücü Okyanusların Tarihi ve Jeopolitik Önemi

James Stavridis Çev. Nil Tuna, Varol Ataman

İstanbul, Epsilon Yayınları, 432 sayfa, ISBN-13: 978-6051738093

Murat ÇINAR*

Yazar, Emekli Amiral James Stavridis, ABD Deniz Harp Okulu mezunu ve 35 yıldan daha fazla bir süre ABD Donanmasında aktif olarak görev almış bir subaydır. Savaşlarda muhriplere ve uçak gemisi saldırı gruplarına komutanlık yapmış, dört yıldızlı amiral sıfatıyla yedi yıl, NATO Müttefik Kuvvetler Yüksek Komutanlığına seçilmiş ilk Donanma subayı sıfatıyla ise dört yıl görev almıştır. Donanma'dan emekli olduktan sonra, 2013 yılında, Tufts Üniversitesi, Fletcher Hukuk ve Diplomasi Fakültesi'ne dekan olarak atanmıştır. New York Times, Washington Post ve Atlantic gibi gazetelere küresel güvenlik meselelerine dair birçok yazı yazmıştır. Yazar'ın ailesinin kökeni Anadolu Rumlarına dayanmaktadır.

“Deniz Gücü: Dünya Okyanuslarının Tarihi ve Jeopolitiği” kitabı, emekli ABD Donanma amirali olan Stavridis'in ikinci kitabıdır. Eser, okyanusların önemini ve küresel güvenlik üzerindeki etkisini anlatmak ve deniz gücünün önemi üzerine bir kavrayış oluşturmak amacıyla kaleme alınmıştır. Orijinal ismiyle “Sea Power: The History and Geopolitics of the World's Oceans” kitabı ilk olarak 2017 yılında yayınlanmıştır. Kitap, Ocak 2021'de Nil Tuna ve Varol Ataman'ın çevirisi ile Türk okuyucusuna sunulmuştur. Kitap, içeriği itibarıyla denizciler, coğrafyacılar, tarihçiler, uluslararası ilişkiler ve politika ile ilgilenenlere hitap etmektedir.

Deniz Gücü kitabı, bir denizcinin yıllara dayanan tecrübesi ile okyanus ve kıyılarındaki ülkelerde yaşanan

* Dr. Öğr. Üyesi, Karabük Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Coğrafya Bölümü Bölgesel Coğrafya Anabilim Dalı, muratcinar@karabuk.edu.tr

gelişmelerin birbirlerini nasıl etkilediğini okuyucuya aktaran iki yönlü bir eserdir. Yazar tarafından oluşturulan kitabın içerik tasarımı incelendiğinde alt başlıkların okyanus ve denizlerin tarihi ve jeopolitik önemine dikkat çekmek istediği görülmektedir. Yazarın 35 yıldan fazla bir süre farklı rütbelerde görev yaptığı, dünyanın en büyük donanması olan ABD ordusunda edinmiş olduğu deneyimler kitap içerisinde çeşitli anekdotlar halinde verilmiştir. Yazar, görev yaptığı süreç içerisinde taktiksel, operasyonel, stratejik ve siyasi bilgisinin yanında hünerlerinin nasıl geliştiğini ifade ederken okuyucuda kitabın farklı bölümlerinde bu tespiti yapabilmektedir. Yazar, okyanusların tarihi hakkında bilgiler paylaşırken aynı zamanda günümüz dünyasında aynı coğrafyalarda yaşanan zorluklara değinmekte bunlarla ilgili çözüm önerilerinde bulunmaktadır. Yazar, kitabını okyanuslarda elde ettiği deneyimlerini, denizcilik sahasındaki küresel meselelerle harmanlayarak jeopolitik bir yaklaşım içinde incelemiş ve deniz jeopolitiğinin gerçekleri ile biçimlendirmiştir.

Yazar, eserinde coğrafya, tarih ve ulusal güvenlik kaygıları hakkında bilgilendirici bir çalışma ortaya koymuştur. Yazar kitapta; “*Süper güçler nasıl okyanuslarda doğdu? Okyanusların insanlık tarihindeki stratejik önemi nedir? Deniz gücü bugün yaşadığımız ve yarın yaşayacağımız dünyayı nasıl şekillendirdi?*” gibi sorulara cevaplar vermektedir.

Kitap, “*Deniz Bir Bütündür*” başlıklı bir giriş bölümü ile başlamaktadır. Daha sonra dokuz başlık altında kitap içeriği oluşturulmuştur. Bu başlıklar “*Pasifik-Bütün Okyanusların Anası, Atlantik Okyanusu-Sömürgeleşmenin Beşiği, Hint Okyanusu-Geleceğin Denizi, Akdeniz-Deniz Savaşlarının Başladığı Yer, Güney Çin Denizi-Olası Bir Çatışma Bölgesi, Karayipler-Geçmişe Takılıp Kalan, Arktik Okyanusu-Umut ve Tehlike-Arktik Okyanus’un Vadettikleri-Tehlikeleri-ABD’nin Ne Yapması Gerekliyor, Kanunsuz Deniz-Suç Mahalli Okyanuslar, Amerika ve Okyanuslar-21.YY. için Bir Deniz Stratejisi-Korsanlık-Balıkçılık-Çevre-Biz Ne Yapmalıyız*” alt başlıklarından oluşmaktadır. Kitabın sonunda daha detaylı okumalar yapmak isteyenler için “*İleri Okuma Listesi*” verilmiştir.

Yazar, tüm denizlerin bir olduğunu belirttikten sonra, okyanusların ve büyük denizlerin her birine ayrı bir bölüm ayırmaktadır. Denizlerin büyüklüğü, denizcilik tarihi, ticari önemi ve her birinin çağdaş stratejik sorunları hakkında bilgiler verilmektedir. Yazar, denizlerin her biri hakkındaki büyük turunu bitirdikten sonraki son iki bölümde dünyanın güncel sorunları hakkında değerlendirmelerde bulunmaktadır. Bu iki bölümden birisi olan “*Suç Mahalli Olarak Okyanuslar*” kitabın en dikkat çekici bölümlerinden birisidir. Yazar, bu bölümde *korsanlık* ve *yasadışı balıkçılık* olmak üzere iki çeşit suç üzerine odaklanırken deniz ortamının kirlenmesini de ayrıntılı olarak incelemektedir.

Kitabın giriş kısmı “*Deniz Bir Bütündür*” başlığıyla oluşturulmuştur. Başlığı oluşturan cümleyi yazar ilk defa ABD Deniz Harp Okulu 2. sınıfında Britanyalı bir binbaşı olan eğitmeninden duymuştur. Asıl öğrendiği şeyin dünyadaki bütün okyanusların birbirleriyle bağlantılı olduğu ama bir o kadar da ayrı düşüğüdür. Yazar, bu durumu “*Deniz gerçekten bir bütündür özellikle de jeopolitik olarak. Güney Çin Denizindeki gerilimden tutun da Karayiplerdeki kokain kaçakçılığına, Afrika kıyılarındaki korsanlığa ve Kuzey Atlantik’te yeniden ortaya çıkmakta olan soğuk savaşa kadar suların bu küresel olaylar üzerinde*

çok önemli bir etkisi vardır” şeklinde örneklendirmektedir. Yazar, bu bölümde okyanuslara dair vurgulamaya çalıştığı iki önemli unsurdan söz etmektedir. Bunlardan ilki, bir denizcinin kişisel deneyimi, ikicisiyse okyanusların jeopolitiği ve bu bilim dalının karada meydana gelen olaylara nasıl etki ettiği.

Yazar, birinci bölümde Pasifik’i büyüklüğü yüzünden tüm okyanusların anası olarak düşünmeye meyilliyiz şeklinde ifade ederek Pasifik’in 166.000.000 km²’lik alanı ile tek başına dünyadaki kara parçalarının hepsinden daha büyük olduğunu vurgulamaktadır. Buna örnek olarak *“Pasifik okyanusuna kıyısı olan tüm ülkeler, okyanusu sonu gelmeyen bir avluya benzetirler”* şeklinde vermektedir. Pasifik ve Atlantik kıyısındaki ulusların geleneksel deniz kuvvetlerine sahip olmalarından dolayı tarihsel süreç içerisinde önemli yerleri işgal ettiklerini belirtmektedir. Pasifik’in Coğrafi Keşifler sonrasında İspanyolların kontrolünde olduğunu, ardından Portekizliler, Britanyalılar, Fransızlar ve Hollandalıların da oyuna dâhil olduğunu belirtmektedir. 19. yüzyıl ortalarından itibaren ABD, Rusya ve Japonya’nın bu coğrafyada hakimiyet mücadelesine giriştiklerine değinmektedir. Teknolojik imkânların günümüz şartlarına göre daha geride olduğu dönemlerde kıyı ülkelerinin Pasifik’in büyüklüğünü arkalarında hissederek doğal bir tampon bölge sağladıklarını ifade etmektedir. Günümüzdeki durum hakkında yazar *“Güney Kore, Avustralya, Vietnam, Tayvan gibi ülkelerin de son yıllarda savunma harcamaları artmıştır. Pasifik okyanusundaki silahlanma yarışı büyük bir tehlike arz ediyor fakat bölgenin barışçıl bir biçimde gelişme ihtimali de yüksek. Kuzey Kore’yi saymazsak bölgede bir ülkenin savaş açma ihtimalinin düşük olduğunu”* söylemektedir. Yazar, 21. yüzyılın Pasifik Çağı olacağını, Pasifik’in bu yüzyıla egemen olacağını düşünmektedir.

İkinci bölüm *“Atlantik Okyanusu-Sömürgeleşmenin Beşiği”*dir. Yazar, Atlantik’in Amerikan medeniyetinin oluşmasındaki önemini kaçınılmaz bir gerçek olduğunu ifade etmektedir. *“Her zaman bildiğimiz medeniyetimizin beşiği olacak; özellikle de geniş sorumluluk alanıyla beraber Akdeniz dahil edildiğinde Avrupa ülkeleri, yeni kurulan Kuzey Amerika eyaletleri, Latin Amerika medeniyetleri, Karayipler ve Afrika arasındaki karşılıklı değişimin bağınu oluşturduğunu”* düşünmektedir. Pasifik bölgesinde barışın geri dönüşü, Japonya’nın ekonomik canlanması ve Tayvan, Kore, Singapur ve Hong Kong’da yeni ekonomik güç merkezlerinin ortaya çıkması ile Pasifik ticaretinin 1980’lerde ilk kez Atlantik ticaretini geçtiğini ve bu eğilimin devam ettiğini belirtmektedir. Yazar, Vikingler, Coğrafi Keşifler Çağı, Yeni Dünya Mübadelesi, Amerikan Devrimi, Napolyon Savaşları, Birinci ve İkinci Dünya Savaşları ile Soğuk Savaş dönemlerinde Atlantik’in gerçek bir çatışma bölgesi olduğunu geçmişe nazaran bugün Atlantik’in iş birliği ve barış bölgesi olduğunu vurgulamaktadır.

Üçüncü bölüm *“Hint Okyanusu- Geleceğin Denizi”*dir. Yazar, Hint Okyanusu ve Arktik Okyanusu’nun genel görünümünü değerlendirdiğinde, bölgeyi gelecekte dünya meselelerinde giderek daha önemli bir rol oynayacak alanlar içerisinde olarak görmektedir. ABD’nin, bu yüzyılda Hint Okyanusu’nda daha fazla rol üstlenmesi gerektiğini ve Hindistan’ın yükselişinin jeopolitik açıdan dikkate alınması gerektiğini düşünmektedir. Tarihsel süreçte değerlendirdiğinde Hint Okyanusu’nun en göze çarpan özelliğinin, sürekli savaş alanı olan Atlantik, Pasifik ve Akdeniz’den farklı olarak, öncelikle bir ticaret bölgesi olmasıdır. Bu nedenle günümüzde bile yoğun bir şekilde korsan faaliyetleri olduğunu belirtmektedir.

Dördüncü bölüm “*Akdeniz-Deniz Savaşlarının Başladığı Yer*”dir. Yazar, kitapta Akdeniz’i diğer denizlere göre farklı bir şekilde tasvir etmektedir. Yazar’a göre “*İnsanlığın denizlerdeki jeopolitik yolculuğu, Akdeniz’in sularında ciddi bir şekilde başladı. İnsanoğlunun okyanusun dalgaları arasında yüzdüğü yüzyıllar boyunca, denizcilerin yarattığı ve denizde savaş fikrini mükemmelleştirdiği yer*” Akdeniz’dir. Başka hiçbir su kütesinin erken küresel tarihte böyle merkezi bir yer iddiasında bulunamayacağını ifade etmektedir. Boğazların (Cebelitarık, Çanakkale ve İstanbul), Kuzey Afrika çölünün sahip olduğu düz arazisinin, Nil’in zengin deltasının ve Süveyş’in, Akdeniz’in tarihi, siyaseti ve kültüründe sürekli bir rol oynadığını düşünmektedir. Akdeniz’in merkezi konumu hem doğu hem de batıdaki mükemmel limanları sayesinde tarih boyunca ticaret denizi olduğunu bu nedenle de savaşlara neden olduğunu vurgulamaktadır. Akdeniz’in, Osmanlı döneminde Hıristiyan ve Müslüman nefretini hatırlatan hassas deniz savaş alanı olduğunu ifade ederken NATO üyesi olmalarına karşın Türkiye ile Yunanistan arasında devam eden gerilimlerin bu durumun devamı olduğunu iddia etmektedir. Yazar, hâlihazırda Doğu Akdeniz’in jeopolitik anlamda çatışmalara ortam oluşturduğunu düşünmektedir. Stavridis, bölgede işbirlikçi operasyonların altını çizerek, NATO ve ABD’nin bölgede oluşan yasadışı göçmenlerin oluşturduğu tehditler başta olmak üzere diğer tehditlere karşı iş birliği yapmasının zorunluluğunu vurgulamaktadır.

Beşinci bölüm “*Güney Çin Denizi-Olası Bir Çatışma Bölgesi*”dir. Yazar’a göre; Güney Çin Denizi, Karayipler kadar büyüktür ve devasa ekonomilerle çevrilidir. Herhangi bir yılda dünya deniz ticaretinin yaklaşık yarısı, sıvılaştırılmış doğal gazının yarısı ve belki de deniz yoluyla taşınan ham petrolün üçte biri Güney Çin Denizi’nden (G.Ç.D) geçmektedir. G.Ç.D bölgesinin en önemli aktörü, son 20 yılda önemli bir yükselişe geçen Çin’dir. Çin, G.Ç.D’de komşuları ile sürekli bir rekabet halindedir. Bu rekabetin de sebebi elbette ki denizde bulunan balıklar ve hidrokarbondur. Bölgedeki yeni bir rekabet alanı da Çin’in denizde yapay adalar inşa etmesidir. Çin G.Ç.D’deki hedeflerini dokuz çizgili hat olarak adlandırdığı doktrinle açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Çin’e göre bu hat boyunca kapsam içerisinde bulunan alanlarda Çin egemenlik hakkına sahiptir. G.Ç.D, küresel ekonominin sorunsuz bir biçimde işlemesi için de çok önemli bir bölgedir. Dünyadaki yıllık ticaretin beş trilyon dolardan fazlası bu alandan geçmektedir. Çin’in artan savunma harcamaları ve bölgedeki faaliyetlerinin yanında bunlara ek olarak bir de Kuzey Kore sorunu gibi önemli bir sorun bulunmaktadır. Yazar’a göre, Doğu Asya’daki silahlanma yarışı, dünya ticareti için stratejik bir deniz yolu olan Güney Çin Denizi’nde gerilimi artırmaya devam ettirdiğinden, uluslararası toplumun bu bölgeye müdahale etmesi gerekecek. Bu nedenle ABD, Güney Çin Denizi’nde kıyısı olan devletlerde, askeri üslerle bölgedeki varlığını sürdürmeli ve Çin’e karşı koymak için ise Güney Çin Denizi’ni önemli bir denizcilik faaliyeti bölgesi olarak görmelidir.

Altıncı bölüm “*Karayipler-Geçmiş Takılıp Kalan*”dır. Yazar, Karayipler Denizi’ni sömürgeleştirilmesinin ardından ticaret gemilerinin “*Tropik İpek Yolu*” olarak tasvir etmektedir. Yazar, Orta Amerika ülkelerini, dünyanın en tehlikeli ülkeleri olarak tanımlanmakta, uyuşturucu ticaretinin de bu durumun nedeni olduğunu vurgulamaktadır. Yazar, ABD’yi eleştirerek bölgede çete kültürünün oluşmasına önderlik ettiğini, bu ülkelere sattığı silahlar nedeniyle şiddetin arttığını belirtmektedir. Kolombiya, uyuşturucu ticareti sebebiyle Karayipler’in en sıkıntılı ülkesi olarak tanımlanmıştır. Yazar, bu

bölgeyi ABD'ye yapılan uyuşturucu ticaretinin de kayda değer bir geçiş noktası olduğunu, daha kuzeyde bulunan Panama kanalının ise Amerikan ekonomisinin kalbi olduğunu belirtmiştir. Monroe Doktrini'nin yayınlandığı dönemde ABD'nin bölgede donanmasının yetersizliği nedeniyle etkisiz kaldığını zaman içerisinde de bugünkü gücüne ulaşarak gerçek anlamını bulduğunu belirtmiştir. ABD'nin bugün bu doktrinin takipçisi olması gerektiğini vurgulayarak bölgede yolsuzluk ve şiddetle mücadele için bir strateji izlenmesi yönünde tavsiyede bulunmaktadır.

Yedinci bölüm “*Arktik Okyanusu-Umut ve Tehlike-Arktik Okyanus'un Vadettikleri-Tehlikeleri-ABD'nin Ne Yapması Gerekli*”dur. Yazar, Arktik Okyanus'unun diğer denizlerle kıyaslandığında kayda değer bir aktif savaşın yaşanmadığı bir coğrafya olarak tanımlamaktadır. Arktik okyanusun dibinde yer alan kaynaklar bugün ve gelecekte birçok sorun ve çatışmaya kaynaklık edecektir. Denizin karmaşık yönetimi bölge için diğer bir tehlikedir. Arktik okyanusa kıyısı olan beş büyük toprak sahibinin (Rusya, Kanada, ABD, Norveç, Danimarka-Grönland) bölgedeki ulusal ve uluslararası rekabet, bugün olduğu gibi gelecekte de bazı gerilimlere neden olacaktır. Bölgedeki üçüncü tehlike jeopolitik rekabettir. NATO ülkeleri ve Rusya arasındaki ilişkiler kötüye gittikçe Arktik Okyanus giderek bir soğuk savaş alanına dönüşmektedir. Yine bölgede meydana gelebilecek olan çevre sorunları, buzul erimeleri ve sonrasında meydana gelebilecek olan metan gazı salınımı dünya için büyük tehlike arz etmektedir. Rusya Arktik Okyanusu her zaman diğer ülkelerin önemseydiğinden daha fazla önemsemiştir. Rusya, nükleer balistik füze denizaltılarına üsler kuracak ve bölgede konuşlandığı birliklerin sayısını arttıracaktır. Bunların yanında Ruslar, kuzey kutup bölgesinden geçen kuzey deniz rotasını kullanarak Avrupa ile Asya arasında %40 civarında yol ve zaman tasarrufu yapacaklardır. Kanada her zaman kendini Kuzey Kutbu'nun koruyucusu olarak görmüştür. Kanadalılar Arktik Okyanusun kontrolünün NATO'ya verilmesinden ziyade Arktik Konseyi'ne verilmesini istemektedir. İzlanda, Arktik okyanus için önemli bir bölgedir. Çünkü, Grönland-İzlanda-Birleşik Krallık arasındaki bölgede var olan boşlukta batmaz bir uçak gemisi olarak görülmektedir. ABD'nin Arktik Okyanusu macerası, Rusya'dan Alaska'nın satın alınması ile başlar. Soğuk savaş döneminde Arktik Okyanusu, Amerikan ve Rus nükleer denizaltıları için işlek bir geçiş noktası olsa da 2009 yılına kadar ABD, Alaska ile ilgili bir tane bile politika geliştirmemiştir.

Sekizinci bölüm “*Kanunsuz Deniz-Suç Mahalli Okyanuslar*”dır. Yazar'a göre, okyanuslarda işlenen suçların çeşitleri çok fazladır bunlardan bazıları; korsanlık, uyuşturucu kaçakçılığı, zehirli atıkların denize boşaltılması, silah kaçakçılığı ve yasadışı balıkçılıktır. Korsanlık, okyanuslarda işlenen suçların belki de en tehlikelidir. Yaklaşık 3000 yıllık tarihi olan korsanlık, günümüzde Hint Okyanusu ve Afrika'nın kuzeydoğu açıklarında, Gine Körfezi, Malakka Boğazı ve bir dereceye kadar da Güney Çin Denizi ve Karayiplerde görülmektedir. Yazar, korsanlık faaliyetlerinin küresel taşımacılık ağında sebep olduğu zararın 15-20 milyar dolar civarında olduğunu söylemektedir. Okyanuslarda yaşanan diğer bir problem yasadışı balıkçılık faaliyetleridir. Balıkçılık 225 milyar doları aşan muazzam bir küresel piyasayı oluşturmaktadır. Dünya çapında artan balıkçılıkla ilgili artan potansiyel jeopolitik pozisyon özellikle Doğu Asya ve Pasifik'te gerilimi arttırmaktadır. Yazar, ABD yönetimine BM Deniz Hukuku Sözleşmesi kapsamında kamu ve özel sektörle koordinasyonun sağlanması ve hükümetler arası iş birliği yoluyla

uluslararası deniz iş birliği düzeyinin artırılması yönünde tavsiyelerde bulunmaktadır.

Dokuzuncu bölüm “*Amerika ve Okyanuslar-21.YY. için Bir Deniz Stratejisi-Korsanlık-Balıkçılık-Çevre-Biz Ne Yapmalıyız*”dır. Yazar, son bölümde Alfred Thayer Mahan’ın biyografisi hakkında bilgiler vermektedir. Yazdığı veya editörlüğünü yaptığı yedi kitabın Mahan’ın klasikleri düzeyinde olmadığını kabul etmektedir. Mahan’ın Deniz Harp Okulu’nda vermiş olduğu dersler bir dizi klasik kitaba çevrilmiştir. Yazar’a göre, Mahan’ın düşünceleri, Başkan Theodore Roosevelt ile diğerleri tarafından beğenilmiş ve derinden özümsemesiyle de 21. yüzyılda Amerikan deniz gücünün temelini oluşturmuştur. Yazar, Mahan’ın ulusal gücün, bir devletin üç ana vektörü boyunca dünya okyanusları aracılığıyla angajmandan kaynaklandığına dair temel teorisini izleyerek ve değiştirerek, 21. yüzyılda Amerika için bir deniz stratejisi önermektedir. Yazar, önceki bölümlerde yapılan analizlere dayanarak, ulusal bir denizcilik stratejisinin güncellenmesi ve uygulanmasının önem arz ettiğini bu nedenle ulusal güvenliğin sürdürülmesini tavsiye etmektedir. ABD’nin, anavatanı savunma, gücünü dünyaya yansıtmaya, caydırıcılık yeteneğinin sürdürülebilir olması için donanmasının deniz üstünlüğüne sahip olması gerektiğini eserinde sık sık dile getirmektedir. ABD’nin deniz yolları üzerindeki küresel ticaret, iletişim ve seyir özgürlüğü için bunun bir gereklilik olduğunu vurgulamaktadır. ABD’nin denizcilik stratejisinin çok önemli olduğunu deniz gücü varlığının kalıcı olması gerektiğini, bunu gerçekleştirebilmesi için müttefikleri iş birliği yapmasının bir ihtiyaç olduğunu belirtmektedir. Yazar, ABD’nin deniz gücünü geliştirmek ve kullanmak için imrenilecek bir konumda olduğunu, muazzam doğal kaynaklar ve nispeten ılıman iklim ile birleştiğinde, ABD’nin coğrafyasının, ülkeyi bir deniz gücüne dönüştürmek için belki de en iyi koşullara sahip olduğunu iddia etmektedir. Yazar, ABD’nin Birleşmiş Milletler Deniz Hukuku Sözleşmesi’ne taraf olmamasının denizcilik politikası ve stratejisi açısından sıkıntılar doğuracağını iddia etmektedir.

Tanıtımı yapılan kitabın temel dokusu, çeşitli durumlarda karşılaşılabilecek jeopolitik soru ve sorunlar ile ilgilidir. Kitap, ABD’li bir deniz subayının dünya okyanuslarına ABD’nin jeopolitik bakış açısını yansıtırken stratejik bakış açısı ile tarihsel ilişki kurarak kara medeniyetlerinin denizcilikle olan ilişkisinden nasıl ve neden etkilendiğine açıklamalar getirmiştir. Yazar, kitapta sorunların çözümü ile ilgili verdiği cevap ve tavsiyeler, yazarın kişisel ve pratik bilgilerinin yanında deneyimleri ve akademik bilgisinin bir karışımı olduğu görülmektedir. Özellikle Stavridis’in otobiyografik metin içerisinde yeri geldiğinde okuyucuya aktardığı anekdotları metnin inandırıcılığı üzerinde etkili olmaktadır.

Kitap dili oldukça akıcı ve okuyucular tarafından kolayca anlaşılabilir niteliktedir. Ayrıca, kitap akışında tekrarlara yer verilmemiş olması, okuyucuya kolaylık sağlamaktadır. Diğer yandan, kitabın çeviri ve baskı kalitesi kitabın okunuşuna katkı sağlamaktadır. Ana hatlarıyla kitapta, konuların ortaya konulması, denizlerin tarihsel geçmişi hakkında bilgilerin verilmesinin yanında konu içeriğinin eski ve yeni haritalar verilerek desteklenip içeriğin zenginleştirilmesi, önümüzdeki dönemde bu coğrafyalarda gelişmesi muhtemel olaylara yer verilmesi ve bu olayların okunmasına ilişkin coğrafya ve tarihin önemi üzerinden yol göstermesi açısından kitabın başarılı olduğu söylenebilir. Okyanuslar ve kıyılarındaki ülkelerin gelişmelerini tarih ve coğrafya üzerinden ele alan bu kitap, temel bir jeopolitik kitap olarak görülebilir.

Kitap, bilimsel denizcilik ve jeopolitik söylemlere katkı yaptığı yadsınamaz. Ancak kitabı, denizlerde güçlü olan devletin uzun vadede karada güçlü olan devletlere üstünlük sağlayacağını anlatan "*Deniz Gücünün Tarihe Etkisi, 1660-1783*" isimli kitabıyla tanınan Mahan'ın çalışmalarının derinliği ile ilgili kıyaslama yapmak gerekirse eş değer bir eser olduğu söylenemez. Mahan, ABD'nin denizcilik doktrininde ve stratejik gelişiminde belirleyici bir rol üstlenmiş, ABD'nin deniz aşırı ticaret ve donanma politikalarına önemli bir ilham kaynağı olan eserleri ile birlikte değerlendirildiğinde bu çalışmanın akademik anlamda yeterli olmadığı görülmektedir. Bu eserin, Alfred Thayer Mahan'ın 1890'lardaki Amerikan denizcilik stratejisine ufuk açan fikirler zincirine günümüzde eklenmiş bir halkası olduğu söylenebilir.

Kitap, içerdiği konu başlıkları itibarıyla dikkat çekicidir. Amiral James Stavridis yazdığı bu kitaptaki görüş ve düşünceleri kitapta bahsi geçen devletler ve uluslararası kuruluşların askeri ve politik uzmanları tarafından ABD'nin bakış açısını çözümlenmek açısından analiz edilmelidir. Amiral'in özellikle Rusya, Doğu Akdeniz, Arktik Bölge, Kuzey Kore, Çin, İran ve DAES'e yönelik yaptığı uyarıları dikkate alındığında bu coğrafyaların önümüzdeki dönemde risk düzeyinin yüksek olacağı görülmektedir.

Kitap, denizcilik, siyasi tarih, siyasi coğrafya ve jeopolitik alanlarına ilgi duyanların etkileyecek bilgilerle detaylandırılmıştır. Denizcilik tarihine veya denizcilik stratejisine daha az aşina olanlar da dahil olmak üzere geniş bir okuyucu kitlesinin bu konudaki ihtiyacını karşılayacak bir içeriğe sahiptir. Eser, lisans düzeyinde öğrenciler için yeterli olmasına karşın akademik camiada açısından farklı seçeneklerle karşılaştırıldığında yeterli olduğu söylenemez.